

[Tinning]

sant – men lige kort repetere, at vi heller ikke er særlig sikre på, at det, ministeren kalder en ophævelse af den indkomstmæssige diskrimination af psykiatriske patienter, faktisk er sikret, sådan som dette lovforslag er udformet. Det enkleste er nok – ud over at ministeren måske kommer op og siger, at det er han sikker på – at gå videre med det i socialudvalget.

Det samme gælder konsekvenserne af at forlade det såkaldte godskrivningsprincip. Det havde vi også fat i sidst og næde ikke længere med det. Det, vi mener der sker, er, at der faktisk sker en forringelse for indvandrergupperne i forhold til pensionslovgivningen, men det mener jeg også at det er fikserne at kigge på i udvalget.

Jeg vil godt sige nogle få ting om det nye, for vi har jo, som andre ordførere har været inde på, fået noget helt nyt, nemlig aflønningsbeløbet i § 65. Det er selvfølgelig lidt paradoksalt i et forslag, der netop handler om regelsanering, at en regering, der vil afbureaukratisere, har hittet på noget så utroligt som et aflønningsbeløb, som skal puttes ind. Der er en del ordførere, som har sagt, at dermed er problemerne endeligt løst. Jeg vil ikke vædde det halve af min formue, for den er negativ, men jeg vil i hvert fald godt sætte ret meget på, at det ikke passer. Jeg vil tro, at en del problemer er løst, men der er også en del problemer, der ikke er løst. Vi har udformet nogle spørgsmål, vi vil stille gennem socialudvalget for at forsøge at få afklaret: hvordan virker nu § 65?

Jeg tror som sagt ikke, at den betyder, at alle tidligere modtagere af laveste invalidepension så er hjemme, om man så må sige. Så vidt jeg kan se, er aflønningsbeløbet skattepligtigt, og så vidt jeg kan se, bliver det kun udbetalt, hvis man er fyldt 60 år før den 1. januar 1984. Jeg ved ikke, om de to ting er rigtige, men dem spørger vi under alle omstændigheder om endnu en gang.

Man har nu opdaget, at der er sket en fejl. Det er det, det handler om. Alle de store ord og løfter og armsving fra ministeren, de holdt heller ikke denne gang. Jeg husker, at hr. Erik B. Smith næsten var lige så ivrig, dengang pensionsreformen kom igennem. Det har alligevel vist sig, at der burde have været en grænse for iveren.

Jeg synes, at det, man burde gøre, når man har set i øjnene, at man har gjort en

fejl, var at sige: nu forvirrer vi ikke tingene mere – som man har gjort det med dette aflønningsbeløb – nu tager vi simpelt hen det førtidspensionstillæg, som vi havde besluttet os til at udbetale den 1. januar 1985, og rykker det frem til den 1. januar 1984. Det ville nemlig løse en hel del problemer. Det ville også være dyrere, bevares, men et eller andet sted må der være en grænse. Man kan ikke som ansvarlig minister først sige: nu løser vi alle jeres problemer. Så siger folk: ja men det passer jo ikke. Så siger man: nå nej, det gør det heller ikke, men nu løser vi så alle jeres problemer. Det skal nok vise sig, at det gør vi heller ikke. Og så kan man høre det igen. Jeg mener, at på et eller andet tidspunkt må man sige: vi har begået fejl, vi har skabt forvirring, vi har skabt falske forventninger, vi erkender, at den slags bør koste penge. Det vil måske lære os at være lidt forsigtige. Vi tager simpelt hen førtidspensionstillægget fra 1. januar 1985 og flytter det til 1. januar 1984.

Når jeg siger det, er det selvfølgelig også, fordi man endnu en gang må læse om den sociale pensionsfond i bemærkningerne til pensionslovsforslaget. Nu er det 248 mill. kr. for 1983, og det er 473 mill. kr. for 1984, alt i alt ca. 720 mill. kr. Som ministeren bemærker, er der sket det med dem, at de er røget ned i det store hul, de kommer slet ikke til udbetaling.

Jeg mener simpelt hen, det er for dårligt, at man først lover pensionisterne: nu får I alle sammen forbedringer; der er i hvert fald ingen, der bliver stillet ringere. Så viser det sig, at det passer ikke, så det må man lave om – men man skal nok holde fast i sin beslutning om endnu en gang at stikke hånden ned i den sociale pensionsfond og rage til sig, hvad der egentlig tilhører pensionisterne.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som en række ordførere har nævnt, har vi haft førstebehandling af størstedelen af forslaget én gang. Det har fået ordførerne til at indskrænke deres taletid. Det vil jeg også følge.

Jeg skal derfor ikke komme med nogen synderlige bemærkninger til alt det, som vi har diskuteret én gang, bortset fra en enkelt kommentar til hr. Tinning, der begynder at udvikle en masse teorier om, hvordan vi